

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6ECdo/11/2018
Identifikačné číslo spisu:	5407206989
Dátum vydania rozhodnutia:	21.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5407206989.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti povinnej T. J., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcej v D., G., o vymoženie 735,11 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 12Er/162/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. augusta 2012 sp. zn. 1CoE/112/2012 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline z 3. decembra 2012 č. k. 1CoE/112/2012-78, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e.
- II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- III. Dovolanie o d m i e t a.
- IV. Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho ani dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnej na vymoženie sumy 22 146,- Sk (735,11 Eur) s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s. z 26. apríla 2007 sp. zn. SR 2392/07 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

2. Exekučný súd uznesením z 20. júna 2012 č. k. 12Er/162/2007-13 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinnou v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasti tejto zmluvy) majúcej

charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa, keďže ju nútila, v prípade podania žaloby voči nej oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde.

3. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 28. augusta 2012 č. k. 1CoE/112/2012-36, v spojení s opravným uznesením odvolacieho súdu z 3. decembra 2012 č. k. 1CoE/112/2012-78, uznesenie exekučného súdu potvrdil a zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. V súvislosti s odvolacími námietkami oprávnenej uviedol, že z príslušných ustanovení Exekučného poriadku vyplýva možnosť exekučného súdu aj bez návrhu počas celého exekučného konania skúmať formálnu a materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu. K neprijateľnosti rozhodcovskej doložky dodal, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení z hľadiska jeho vyjednávacej sily, ako aj z hľadiska úrovne informovanosti a táto situácia ho núti, aby pristúpil na vopred pripravené podmienky dodávateľom bez toho, aby podstatným spôsobom mohol ovplyvniť ich obsah. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dohodnutá a jej obsah bol vopred pripravený, teda z tohto pohľadu spotrebiteľ nemohol dojednanie rozhodcovskej doložky akýmkoľvek spôsobom zmeniť, mohol len úver prijať alebo ho odmietnuť vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, sa zaoberal prípustnosťou dovolania.

7. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako

päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 256/2013 6 CoE 109/2013, 6 ECdo 268/2013 6 CoE 116/2013, 6 ECdo 269/2013 6 CoE 117/2013, 6 ECdo 278/2013 6 CoE 133/2013, 6 ECdo 283/2013 6 CoE 19/2013, 6 ECdo 292/2013 6 CoE 134/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza. Vo vzťahu k zastaveniu konania o odvolaní pre nedostatok funkčnej príslušnosti súd len dodáva, že funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní nie je ani podľa úpravy obsiahnutej v § 34 C. s. p., podľa ktorej o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak a v § 35 C. s. p., podľa ktorej najvyšší súd rozhoduje o dovolaní.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol, návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol a konanie o odvolaní zastavil podľa § 161 ods. 2 C. s. p. pre nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť (funkčná príslušnosť súdu).

9. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože povinnej žiadne trovy dovolacieho konania preukázateľne nevznikli.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.